

อนุสัญญาว่าด้วยการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ
และการเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อม*

จัดทำขึ้น ณ เมืองออร์ฮุส ประเทศเดนมาร์ก
วันที่ 25 มิถุนายน 2541

*เอกสารฉบับนี้แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเพื่อเผยแพร่ความรู้เท่านั้น
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่รับผิดชอบต่อความเสียหาย ข้อผิดพลาด ข้อบกพร่อง
หรือความไม่สมบูรณ์ใด ๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

จัดทำขึ้น ณ เมืองออร์ฮุส ประเทศเดนมาร์ก วันที่ 25 มิถุนายน 2541

ภาคีของอนุสัญญานี้

ระลึกถึงหลักการข้อที่ 1 ของปฏิญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสิ่งแวดล้อมของมนุษย์

และระลึกถึงหลักการข้อที่ 10 ของปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา

รวมทั้งระลึกถึงข้อมติสมัชชาใหญ่ที่ 37/7 วันที่ 28 ตุลาคม 2525 ว่าด้วยกฎบัตรโลกเพื่อธรรมชาติและข้อที่ 45/94 วันที่ 14 ธันวาคม 2533 ว่าด้วยความจำเป็นในการสร้างสภาพแวดล้อมต่อสุขภาพเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล

ระลึกถึงกฎบัตรยุโรปว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโดยรับรองในการประชุมยุโรปด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพครั้งแรกขององค์การอนามัยโลกที่เมืองแฟรงก์เฟิร์ต-อัมไมน์ ประเทศเยอรมนี เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2532

ยืนยันความจำเป็นในการปกป้อง อนุรักษ์ และปรับปรุงสภาวะสิ่งแวดล้อม และการทำให้มั่นใจว่าการพัฒนาเป็นไปอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตระหนักว่าการปกป้องสิ่งแวดล้อมอย่างเพียงพอเป็นสิ่งจำเป็นต่อความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ และการได้รับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน รวมถึงสิทธิในการมีชีวิตของตนเอง

ตระหนักด้วยว่าบุคคลทุกคนมีสิทธิที่จะอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพและมีความเป็นอยู่ที่ดี อีกทั้งมีหน้าที่ส่วนบุคคลและร่วมกับผู้อื่นในการปกป้องและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต

พิจารณาว่าการใช้สิทธินี้และปฏิบัติตามหน้าที่นี้ได้ ประชาชนทั้งหลายต้องเข้าถึงข้อมูล มีสิทธิเข้าร่วมในการตัดสินใจ และเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อม และยอมรับว่าในเรื่องดังกล่าวนี้ว่าประชาชนอาจต้องการความช่วยเหลือเพื่อใช้สิทธิของตน

ตระหนักว่าในด้านสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงการเข้าถึงข้อมูลและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ ช่วยเพิ่มคุณภาพและการดำเนินการตัดสินใจ มีคุณประโยชน์ในการสร้างความตระหนักรู้ต่อสาธารณชนเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เปิดโอกาสให้สาธารณชนแสดงความใส่ใจและช่วยให้หน่วยงานของรัฐร่วมพิจารณาถึงข้อกังวลดังกล่าวได้

มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบและความโปร่งใสในการตัดสินใจและเพื่อเสริมสร้างการสนับสนุนของประชาชนสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ตระหนักถึงความปรารถนาให้มีความโปร่งใสในทุกด้านของรัฐบาล และเชิญชวนให้หน่วยงานนิติบัญญัติดำเนินการปฏิบัติตามหลักการของอนุสัญญานี้

ตระหนักด้วยว่าประชาชนจำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอนในการมีส่วนร่วมเพื่อการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม เข้าถึงการตัดสินใจเหล่านี้ โดยสามารถเข้าถึงได้อย่างอิสระและรู้วิธีการใช้ขั้นตอนในการมีส่วนร่วม

ตระหนักยิ่งขึ้นถึงความสำคัญของบทบาทที่เกี่ยวข้องซึ่งประชาชนแต่ละคน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคเอกชนสามารถมีบทบาทในการปกป้องสิ่งแวดล้อม

ปรารถนาที่จะส่งเสริมการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน และเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ของสาธารณชนในวงกว้างและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อสังเกตในบริบทนี้คือความสำคัญของการใช้สื่อและสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น ๆ ในอนาคต

ตระหนักถึงความสำคัญของการบูรณาการข้อพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเต็มที่ในการตัดสินใจของรัฐบาล และความจำเป็นที่หน่วยงานของรัฐจะต้องถือปฏิบัติเพื่อให้มีข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน

รับทราบว่าหน่วยงานของรัฐมีการจัดเก็บข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ใส่ใจว่ากลไกการพิจารณาคดีที่มีประสิทธิภาพควรเข้าถึงได้โดยสาธารณชน รวมถึงองค์กร เพื่อให้เกิดการคุ้มครองผลประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีการบังคับใช้กฎหมาย

สังเกตถึงความสำคัญของการให้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์อย่างเพียงพอ แก่ผู้บริโภค เพื่อเป็นข้อมูลทางเลือกด้านสิ่งแวดล้อม

ตระหนักถึงความกังวลใจของสาธารณชนเกี่ยวกับการจางใจปล่อยสิ่งมีชีวิตที่ดัดแปลงพันธุกรรมสู่สิ่งแวดล้อม และความจำเป็นในการเพิ่มความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นในการตัดสินใจ

เชื่อมั่นว่าการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้จะนำไปสู่การเสริมสร้างประชาธิปไตยในภูมิภาคของคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจแห่งสหประชาชาติยุโรป (ECE)

ตระหนักถึงบทบาทในเรื่องนี้โดย ECE และระลึกถึงแนวทาง ECE ว่าด้วยการเข้าถึงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของสาธารณชนในการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งรับรองในปฏิญญารัฐมนตรีโดยการรับรองในการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งที่สามคือ "สิ่งแวดล้อมสำหรับยุโรป" ที่เมืองโซเฟีย ประเทศบัลแกเรีย เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2538

โดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในอนุสัญญาว่าด้วยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในบริบทข้ามพรมแดน ซึ่งทำขึ้น ณ เมืองเอสโป ประเทศฟินแลนด์ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 และอนุสัญญาว่าด้วยการเกิดอุบัติเหตุจากภาคอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบข้ามแดนและอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองและการใช้ลำนํ้าข้ามพรมแดนและทะเลสาบระหว่างประเทศ (International Lakes) ทั้งสองฉบับทำที่เฮลซิงกิ เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2535 และการประชุมระดับภูมิภาคอื่น ๆ

โดยตระหนักว่าการยอมรับอนุสัญญานี้จะมีส่วนช่วยให้กระบวนการ "สิ่งแวดล้อมสำหรับยุโรป" เข้มแข็งยิ่งขึ้น และผลการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งที่สี่ที่เมืองออร์ฮุส ประเทศเดนมาร์ก ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2541

ได้ตกลงกัน ดังนี้

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

เพื่อมีส่วนร่วมในการคุ้มครองสิทธิของทุกคนในรุ่นปัจจุบันและอนาคตในการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เพียงพอต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรับประกันสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ และการเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อมตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

ข้อ 2

คำนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

1. “ภาคี” หมายถึง ภาคีสัญญาของอนุสัญญานี้ เว้นแต่ข้อความจะระบุเป็นอย่างอื่น

2. “หน่วยงานสาธารณะ” หมายความว่า

(ก) รัฐบาลในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับอื่น ๆ

(ข) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารราชการแผ่นดินภายใต้กฎหมายของประเทศ รวมถึงหน้าที่เฉพาะ กิจกรรมหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

(ค) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีความรับผิดชอบหรือหน้าที่สาธารณะ หรือให้บริการสาธารณะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้การควบคุมขององค์กรหรือบุคคลที่อยู่ภายใต้อนุวรรค (ก) หรือ (ข) ข้างต้น

(ง) สถาบันขององค์กรบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคใด ๆ ที่อ้างถึงในข้อ 17 ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญานี้

คำจำกัดความนี้ไม่รวมถึงหน่วยงานหรือสถาบันที่ทำหน้าที่ตุลาการหรืออำนาจหน้าที่ทางนิติบัญญัติ

3. “ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม” หมายถึง ข้อมูลใด ๆ ที่เป็นลายลักษณ์อักษร ภาพ เสียง อิเล็กทรอนิกส์ หรือในรูปแบบอื่น ๆ ที่:

(ก) สถานะขององค์ประกอบของสิ่งแวดล้อม เช่น อากาศและบรรยากาศ น้ำ ดิน ที่ดิน ภูมิทัศน์ และแหล่งธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพและองค์ประกอบ รวมถึงสิ่งมีชีวิตที่ดัดแปลงพันธุกรรมและความเกี่ยวพันระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้

(ข) ปัจจัยต่าง ๆ เช่น สาร พลังงาน เสียงและรังสี และกิจกรรมหรือมาตรการต่าง ๆ รวมถึงมาตรการทางการปกครอง ข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อม นโยบาย กฎหมาย แผนงานและโครงการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อหรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมภายในขอบเขตของอนุวรรค (ก) ข้างต้น และต้นทุน-ผลประโยชน์และการวิเคราะห์และสมมติฐานทางเศรษฐศาสตร์อื่น ๆ รวมทั้งข้อสรุปที่ใช้ในการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม

(ค) สถานะของสุขภาพและความปลอดภัยของมนุษย์ เงื่อนไขของชีวิตมนุษย์ แหล่งวัฒนธรรมและโครงสร้างที่สร้างขึ้น トラบเท่าที่เป็นหรืออาจได้รับผลกระทบจากสถานะขององค์ประกอบของ

สิ่งแวดล้อม หรือโดยองค์ประกอบเหล่านี้ โดยปัจจัยกิจกรรมต่าง ๆ หรือมาตรการที่อ้างถึงในอนุวรรค (ข) ข้างต้น

4. “สาธารณชน” หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป และสมาคม องค์กร หรือกลุ่มของพวกเขาดำเนินการตามกฎหมายหรือแนวปฏิบัติแห่งชาติ

5. “ประชาชนที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง ประชาชนที่ได้รับผลกระทบหรือมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบหรือผลประโยชน์ ในการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม ตามวัตถุประสงค์ของคำนิยามนี้ องค์กรพัฒนาเอกชนที่ส่งเสริมการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ๆ ภายใต้กฎหมายภายในประเทศจะถือว่ามีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อ 3

บทบัญญัติทั่วไป

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะใช้มาตรการทางกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และมาตรการอื่น ๆ ที่จำเป็น รวมถึงมาตรการเพื่อให้บรรลุความเข้ากันได้ระหว่างบทบัญญัติที่ใช้ข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชน และบทบัญญัติการเข้าถึงความยุติธรรมในอนุสัญญานี้ ตลอดจนมาตรการบังคับใช้ที่เหมาะสม เพื่อกำหนดและ รักษากรอบการทำงานที่ชัดเจน โปร่งใส และสอดคล้องกันเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
2. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ประชาชนในการแสวงหาการเข้าถึงข้อมูล ในการอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และในการแสวงหาการเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อม
3. ภาคีแต่ละฝ่ายจะส่งเสริมการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อมในหมู่สาธารณชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับวิธีการเข้าถึงข้อมูล การมีส่วนร่วมตัดสินใจ และการเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อม
4. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการยอมรับและสนับสนุนอย่างเหมาะสมแก่สมาคม องค์กร หรือกลุ่มที่ส่งเสริมการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และรับรองว่าระบบกฎหมายของประเทศสอดคล้องกับพันธกรณีนี้
5. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะไม่กระทบต่อสิทธิของภาคีในการรักษาหรือแนะนำมาตรการที่จัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลที่กว้างขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวางมากขึ้นในการตัดสินใจ และการเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อมที่กว้างขึ้นกว่าที่กำหนดโดยอนุสัญญานี้
6. อนุสัญญานี้จะไม่กำหนดให้มีการเสียสิทธิจากที่มีอยู่เพื่อการเข้าถึงข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ และการเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อม
7. ภาคีแต่ละฝ่ายจะส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักการของอนุสัญญานี้ในกระบวนการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ และภายในกรอบขององค์กรระหว่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม
8. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรับรองในแน่ใจว่า บุคคลที่ใช้สิทธิของตนตามบทบัญญัติอนุสัญญานี้จะไม่ถูกลงโทษ ข่มเหง หรือล่วงละเมิดในทางใดทางหนึ่งจากการมีส่วนร่วมของตน บทบัญญัตินี้จะไม่ส่งผลกระทบต่ออำนาจของศาลในประเทศในการตัดสินค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผลในการพิจารณาคดี
9. ภายในขอบเขตของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญานี้ ประชาชนจะสามารถเข้าถึงข้อมูล มีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อมโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติในเรื่องสัญชาติ เชื่อ

ชาติ หรือภูมิลำเนา และในกรณีของนิติบุคคล โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติไม่ว่าจะมีการจดทะเบียนหรือแสดงศูนย์กลางในการดำเนินงาน หรือไม่ก็ตาม

ข้อ 4

การเข้าถึงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

1. ภาคีแต่ละฝ่ายต้องรับรองว่าภายใต้วรรคต่อไปของข้อนี้ หน่วยงานของรัฐในการตอบสนองต่อคำร้องขอข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ ภายใต้กรอบของกฎหมายในประเทศ รวมถึงเมื่อมีการร้องขอและอยู่ภายใต้ ในอนุวรรค (ข) ด้านล่าง สำเนาของเอกสารจริงที่มีหรือประกอบด้วยข้อมูลดังกล่าว:

(ก) ไม่ต้องระบุส่วนใดส่วนเสีย

(ข) ในรูปแบบที่ร้องขอ เว้นแต่:

(1) มีเหตุผลสมควรที่หน่วยงานของรัฐจะจัดให้มีในรูปแบบอื่น ซึ่งในกรณีนี้จะต้องให้เหตุผลในการทำให้ใช้งานได้ในรูปแบบนั้น หรือ

(2) ข้อมูลนี้เปิดเผยต่อสาธารณะในรูปแบบอื่นแล้ว

2. ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่อ้างถึงในวรรค 1 ข้างต้นจะต้องเผยแพร่โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และอย่างช้าที่สุดภายในหนึ่งเดือนหลังจากส่งคำขอ เว้นแต่ปริมาณและความซับซ้อนของข้อมูลจะเป็นเหตุให้ต้องขยายเวลานี้ได้ถึงสองเดือนหลังจากการร้องขอ ผู้ยื่นขอจะได้รับแจ้งให้ทราบถึงการขยายเวลาพร้อมด้วยเหตุผลอันสมควร

3. คำขอข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอาจถูกปฏิเสธหาก

(ก) หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการตามคำขอนั้นไม่มีการเก็บข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่ร้องขอ

(ข) คำขอนั้นไม่มีเหตุผลอย่างชัดเจนหรือมีลักษณะที่กว้างเกินไป หรือ

(ค) คำขอเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในระหว่างการดำเนินการเสร็จสิ้นหรือเกี่ยวข้องกับการสื่อสารภายในของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการยกเว้นดังกล่าวกำหนดโดยกฎหมายของประเทศหรือแนวปฏิบัติตามจารีตประเพณี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะที่ได้รับจากการเปิดเผยข้อมูล

4. คำขอข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมอาจถูกปฏิเสธหากการเปิดเผยจะส่งผลเสียต่อ:

(ก) การรักษาความลับของการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการรักษาความลับดังกล่าวได้บัญญัติไว้ภายใต้กฎหมายภายในประเทศ

(ข) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การป้องกันประเทศ หรือความมั่นคงสาธารณะ

(ค) กระบวนการยุติธรรม ความสามารถของบุคคลที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม หรือความสามารถของหน่วยงานของรัฐในการสอบสวนความผิดทางอาญาหรือทางวินัย

(ง) ความลับของข้อมูลเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรม ซึ่งการรักษาความลับดังกล่าวได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ขอบด้วยกฎหมาย ภายในกรอบนี้ ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องสิ่งแวดล้อม

(จ) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

(ฉ) การรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลและ/หรือแฟ้มเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลธรรมดาซึ่งบุคคลนั้นไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ ซึ่งการรักษาความลับดังกล่าวมีบัญญัติไว้ในกฎหมายของประเทศ

(ช) ผลประโยชน์ของบุคคลที่สามที่ได้ให้ข้อมูลตามการร้องขอโดยที่ฝ่ายนั้นไม่อยู่ภายใต้หรือมีความสามารถที่จะอยู่ภายใต้ข้อผูกมัดทางกฎหมายที่จะทำเช่นนั้น และเมื่อฝ่ายนั้นไม่ยินยอมให้เผยแพร่เนื้อหาหรือ

(ซ) สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล เช่น แหล่งขยายพันธุ์ของสายพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่หายาก เหตุผลสำหรับการปฏิเสธดังกล่าวจะมีการตีความในลักษณะที่เข้มงวด โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะที่ได้รับจากการเปิดเผย และคำนึงถึงว่าข้อมูลที่ร้องขอนั้นเกี่ยวข้องกับการปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมหรือไม่

5. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ได้เก็บข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่ร้องขอ หน่วยงานของรัฐจะต้องแจ้งผู้ขอทราบถึงหน่วยงานสาธารณะอื่นซึ่งเชื่อว่าเป็นไปได้ที่จะยื่นข้อมูลร้องขอหรือโอนคำขอไปยังหน่วยงานนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และแจ้งให้ผู้ขอทราบต่อไป

6. ภาคแต่ละฝ่ายจะต้องรับรองว่า หากข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นจากการเปิดเผยตามวรรค 3 (ค) และ 4 ข้างต้นสามารถแยกออกได้โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการรักษาความลับของข้อมูลที่ได้รับการยกเว้น หน่วยงานของรัฐจะจัดเตรียมข้อมูลสิ่งแวดล้อมที่เหลือที่ได้รับการร้องขอ

7. การปฏิเสธคำขอจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรหากคำขอนั้นเป็นลายลักษณ์อักษรหรือผู้ยื่นคำขอได้ร้องขอ การปฏิเสธต้องระบุเหตุผลของการปฏิเสธและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าถึงขั้นตอนการตรวจสอบที่กำหนดไว้ตามข้อ 9 การปฏิเสธจะต้องทำโดยเร็วที่สุดและอย่างช้าที่สุดภายในหนึ่งเดือน เว้นแต่ความซับซ้อนของข้อมูลจะเป็นเหตุผลในการขยายระยะเวลานี้ออกไปสูงสุดสองเดือนหลังจากการร้องขอ ผู้ยื่นคำขอจะได้รับการแจ้งให้ทราบถึงการขยายเวลาและเหตุผลอันสมควร

8. ภาคแต่ละฝ่ายอาจอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐเรียกเก็บค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดหาข้อมูล แต่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะต้องไม่เกินจำนวนที่สมเหตุสมผล หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะเรียกเก็บค่าบริการดังกล่าวสำหรับการจัดหาข้อมูลจะต้องจัดทำตารางค่าใช้จ่ายที่อาจเรียกเก็บให้แก่ผู้ขอ โดยระบุถึงสถานการณ์ที่อาจเรียกเก็บหรือยกเว้นได้ และเมื่อการจัดหาข้อมูลมีเงื่อนไขในการชำระเงินล่วงหน้าดังกล่าว

ข้อ 5

การรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

1. แต่ละฝ่ายจะต้องรับรองว่า

(ก) หน่วยงานของรัฐครอบครองและปรับปรุงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของตน

(ข) ระบบบังคับกำหนดขึ้นเพื่อให้มีการกระจายของข้อมูลที่เพียงพอต่อหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกิจกรรมที่เสนอและกิจกรรมที่มีอยู่ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ

(ค) ในกรณีของภัยคุกคามต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่ใกล้จะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์หรือจากสาเหตุทางธรรมชาติ ข้อมูลทั้งหมดที่สามารถทำให้สาธารณะสามารถเข้ามาตรวจการเพื่อป้องกันหรือบรรเทาอันตรายที่เกิดจากการคุกคามและจัดเก็บไว้ โดยหน่วยงานของรัฐมีการเผยแพร่ไปยังประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบ โดยทันทีและไม่ชักช้า

2. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าภายในกรอบของกฎหมายในประเทศ วิธีการที่หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมต่อสาธารณะนั้นโปร่งใส และสามารถเข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย

(ก) ให้ข้อมูลแก่สาธารณชนอย่างเพียงพอเกี่ยวกับประเภทและขอบเขตของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดเก็บไว้ ข้อกำหนดและเงื่อนไขพื้นฐานที่ข้อมูลดังกล่าวมีให้และเข้าถึงได้ และกระบวนการที่สามารถได้มาซึ่งข้อมูลนั้น

(ข) การจัดตั้งและคงไว้ซึ่งการเตรียมการในทางปฏิบัติ เช่น

(1) รายการ การลงทะเบียน หรือแฟ้มข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้

(2) กำหนดให้เจ้าหน้าที่สนับสนุนประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลภายใต้อนุสัญญาฯ นี้ และ

(3) การระบุดูติดต่อ และ

(ค) จัดให้มีการเข้าถึงข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในรายการ การลงทะเบียน หรือแฟ้มข้อมูลตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (ข) (1) ข้างต้นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้แน่ใจว่าข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมมีอยู่ในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านเครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ ข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ในแบบฟอร์มนี้ควรรวมถึง

(ก) รายงานเกี่ยวกับสถานะของสิ่งแวดล้อมตามที่อ้างถึงในวรรค 4 ด้านล่าง

(ข) ข้อความของกฎหมายเกี่ยวกับหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

(ค) นโยบาย แผนงาน และโครงการเกี่ยวกับหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม และข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมตามความเหมาะสม และ

(ง) ข้อมูลอื่น ๆ ในขอบเขตที่ความพร้อมใช้งานของข้อมูลดังกล่าวในแบบฟอร์มนี้จะอำนวยความสะดวกในการบังคับใช้กฎหมายภายในประเทศที่อนุสัญญาฯ นี้ใช้บังคับ

โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลดังกล่าวมีอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

4. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องจัดพิมพ์และเผยแพร่รายงานระดับชาติเกี่ยวกับสถานะของสิ่งแวดล้อมเป็นประจำไม่เกินสามหรือสี่ปี รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและข้อท้าทายต่อสิ่งแวดล้อม

5. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะใช้มาตรการภายใต้กรอบกฎหมายของตนเพื่อวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่

(ก) เอกสารทางกฎหมายและนโยบาย เช่น เอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ นโยบาย โครงการ และแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และรายงานความคืบหน้าในการดำเนินการ ซึ่งจัดทำโดยหน่วยงานระดับต่าง ๆ ของรัฐบาล

(ข) สนธิสัญญา อนุสัญญา และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม และ

(ค) เอกสารระหว่างประเทศที่สำคัญอื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ตามความเหมาะสม

6. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะสนับสนุนให้ผู้ดำเนินกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแจ้งให้สาธารณชนทราบอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผลกระทบของกิจกรรมและผลิตภัณฑ์ ตามความเหมาะสมภายใต้กรอบของการติดฉลากเชิงนิเวศโดยสมัครใจหรือแผนการตรวจสอบเชิงนิเวศ หรือโดยวิธีการอื่น ๆ

7. แต่ละฝ่ายจะต้อง

(ก) เผยแพร่ข้อเท็จจริงและการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่เห็นว่าเกี่ยวข้องและมีความสำคัญในการจัดทำข้อเสนอนโยบายสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

(ข) จัดพิมพ์หรือทำให้เข้าถึงได้ สำหรับเอกสารอธิบายเกี่ยวกับการติดต่อกับสาธารณะในเรื่องที่อยู่ในขอบเขตของอนุสัญญานี้ และ

(ค) จัดทำข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะหรือการให้บริการสาธารณะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลทุกระดับ

8. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องพัฒนากลไกเพื่อให้แน่ใจว่ามีข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่เพียงพอต่อสาธารณะในลักษณะที่ช่วยให้ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีข้อมูล

9. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการเพื่อสร้างความก้าวหน้า โดยคำนึงถึงกระบวนการระหว่างประเทศที่เหมาะสมระบบรายการมลพิษหรือลงทะเบียนบนฐานข้อมูลที่มีโครงสร้างที่สอดคล้องกันทั่วประเทศ และจัดทำระบบคอมพิวเตอร์และเข้าถึงได้โดยสาธารณะ ที่รวบรวมผ่านการรายงานที่เป็นมาตรฐาน ระบบดังกล่าวอาจรวมถึงการนำเข้า เผยแพร่ และถ่ายโอนสาร และผลิตภัณฑ์ใด ๆ รวมถึงการใช้น้ำ พลังงาน และทรัพยากร จากช่วงกิจกรรมที่ระบุไปจนถึงสิ่งแวดล้อม และไปยังสถานที่บำบัดและกำจัดในสถานที่และนอกสถานที่

10. ไม่มีข้อความใดในบทความนี้ที่อาจกระทบกระเทือนสิทธิของภาคีในการปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมบางอย่างตามข้อ 4 วรรค 3 และ 4

ข้อ 6

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมเฉพาะทาง

1. แต่ละฝ่าย

(ก) จะใช้บทบัญญัติของข้อกำหนดนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมที่เสนอตามรายการในภาคผนวก 1 หรือไม่

(ข) จะใช้บทบัญญัติของข้อกำหนดนี้ตามกฎหมายของประเทศในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เสนอซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในภาคผนวก 1 ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อจุดประสงค์นี้ ภาครัฐจะต้องพิจารณาว่ากิจกรรมที่เสนอนั้นอยู่ภายใต้ข้อกำหนดเหล่านี้หรือไม่ และ

(ค) อาจตัดสินใจเป็นรายกรณีไป หากกำหนดไว้ภายใต้กฎหมายภายในประเทศว่าจะไม่นำบทบัญญัติของบทความนี้ไปใช้กับกิจกรรมที่เสนอเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันประเทศ หากภาครัฐเห็นว่าการบังคับใช้ดังกล่าวจะส่งผลเสียต่อ วัตถุประสงค์เหล่านี้

2. ประชาชนที่เกี่ยวข้องจะได้รับแจ้ง ไม่ว่าจะโดยการประกาศต่อสาธารณะหรือเป็นรายบุคคลตามความเหมาะสมในช่วงต้นของกระบวนการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม และในลักษณะที่เพียงพอ ทันเวลา และมีประสิทธิภาพ ในเรื่อง

- (ก) กิจกรรมที่เสนอและการดำเนินการที่เกิดขึ้นภายหลังจากการตัดสินใจ
- (ข) ลักษณะของการตัดสินใจที่เป็นไปได้หรือร่างการตัดสินใจ
- (ค) หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการตัดสินใจ
- (ง) ขั้นตอนที่คาดการณ์ไว้ รวมถึงเมื่อข้อมูลนี้สามารถให้
- (1) การเริ่มต้นของขั้นตอน
 - (2) โอกาสสำหรับประชาชนที่จะมีส่วนร่วม
 - (3) เวลาและสถานที่ของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
 - (4) การระบุถึงหน่วยงานของรัฐที่สามารถรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องและตำแหน่งที่เกี่ยวข้องของข้อมูลที่มีการฝากไว้ให้ประชาชนตรวจสอบ
 - (5) การระบุถึงหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานทางการอื่น ๆ ที่สามารถส่งความคิดเห็นหรือคำถามได้ และตารางเวลาสำหรับการส่งความคิดเห็นหรือคำถาม และ
 - (6) การระบุว่ามีข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เสนอ และ
- (จ) ข้อเท็จจริงของกิจกรรมที่อยู่ภายใต้ขั้นตอนการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมระดับชาติหรือข้ามพรมแดน

3. ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนต้องรวมถึงกรอบเวลาที่สมเหตุสมผลสำหรับช่วงต่าง ๆ โดยให้เวลาเพียงพอสำหรับการแจ้งให้ประชาชนทราบตามวรรค 2 ข้างต้น และเพื่อให้ประชาชนเตรียมการและมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในระหว่างการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม

4. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่แรกเริ่ม เมื่อทางเลือกทั้งหมดเปิดกว้างและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพสามารถเป็นไปได้

5. ภาคิแต่ละฝ่ายควรสนับสนุนให้ผู้ยื่นคำขอที่คาดหวังระบุตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง เข้าสู่กระบวนการปรึกษาหารือ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินการก่อนที่จะยื่นขอใบอนุญาต

6. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจมอบสิทธิให้สาธารณชนที่เกี่ยวข้องเข้าถึงการตรวจสอบ เมื่อมีการร้องขอภายใต้กฎหมายภายในประเทศ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันทีที่สามารถให้เข้าถึงข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่อ้างถึง ในข้อกำหนดนี้ตามเวลาของขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิของภาคิที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบางอย่างตามข้อ 4 วรรค 3 และ 4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวอย่างน้อยต้องรวมถึงและไม่มีอคติ ตามบทบัญญัติข้อ 4

(ก) คำอธิบายของสถานที่และลักษณะทางกายภาพและทางเทคนิคของกิจกรรมที่เสนอ รวมทั้งการประมาณการของสารตกค้างและการปล่อยมลพิษที่คาดหวัง

(ข) คำอธิบายผลกระทบที่สำคัญของกิจกรรมที่เสนอต่อสิ่งแวดล้อม

(ค) รายละเอียดของมาตรการที่จัดทำขึ้นเพื่อป้องกันและ/หรือลดผลกระทบ รวมทั้งการปล่อยมลพิษ

(ง) ข้อมูลสรุปที่ไม่ใช่ทางเทคนิคของข้อมูลข้างต้น

(จ) เค้าโครงของทางเลือกหลักที่ศึกษาโดยผู้ยื่นคำขอ และ

(ฉ) ตามกฎหมายของประเทศ รายงานหลักและคำแนะนำที่ออกให้แก่หน่วยงานของรัฐ ณ เวลาที่สาธารณชนที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับแจ้งตามวรรค 2 ข้างต้น

7. ในขั้นตอนสำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนจะอนุญาตให้ประชาชนส่งความคิดเห็น ข้อมูล การวิเคราะห์ หรือความเห็นใด ๆ ที่พิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เสนอ โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือตามความเหมาะสม ในการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะหรือสอบถามกับผู้ยื่นคำขอ

8. ภาคิแต่ละฝ่ายต้องทำให้แน่ใจว่าในการตัดสินใจได้คำนึงถึงผลลัพธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน

9. ภาคิแต่ละฝ่ายต้องทำให้แน่ใจว่า เมื่อการตัดสินใจมีการดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐแล้ว สาธารณชนจะได้รับแจ้งทันทีเกี่ยวกับการตัดสินใจตามขั้นตอนที่เหมาะสม ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่ข้อความของคำตัดสินใจพร้อมกับเหตุผลและข้อพิจารณาที่เป็นพื้นฐานของการตัดสินใจนั้น

10. ภาคิแต่ละฝ่ายต้องทำให้แน่ใจว่า เมื่อหน่วยงานของรัฐพิจารณาทบทวนหรือปรับปรุงเงื่อนไขการดำเนินงานสำหรับกิจกรรมที่อ้างถึงในวรรค 1 ให้นำบทบัญญัติของวรรค 2 ถึง 9 ของข้อนี้มาใช้โดยอนุโลมและตามความเหมาะสม

11. แต่ละภาคิจะต้องใช้บทบัญญัติของข้อนี้ในขอบเขตที่เป็นไปได้และเหมาะสม เพื่อตัดสินใจว่าจะอนุญาตให้มีการปล่อยสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมสู่สิ่งแวดล้อมโดยเจตนาหรือไม่

ข้อ 7

การมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับแผน โครงการ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องจัดเตรียมการปฏิบัติที่เหมาะสมและ/หรือบทบัญญัติอื่น ๆ เพื่อให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและโครงการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ภายในกรอบที่โปร่งใสและยุติธรรม โดยให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่สาธารณะ ภายในกรอบนี้ ให้ใช้มาตรา 6 วรรค 3 4 และ 8 จะมีการระบุถึงประชาชนที่อาจมีส่วนร่วมโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ในขอบเขตที่เหมาะสม ภาคิแต่ละฝ่ายจะพยายามเปิดโอกาสให้สาธารณชนมีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

ข้อ 8

การมีส่วนร่วมของประชาชนในระหว่างการจัดทำกฎระเบียบการบริหาร และ/หรือ มีผลบังคับตามตราสารเชิงบรรทัดฐาน ที่มีผลผูกพันตามกฎหมายโดยทั่วไป

ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพในขั้นตอนที่เหมาะสม และในขณะที่ยังมีทางเลือกอื่น ๆ อยู่ ในระหว่างการจัดทำกฎข้อบังคับ และระเบียบปฏิบัติทางการบริหาร และกฎอื่น ๆ ที่มีผลผูกพันทางกฎหมายโดยทั่วไป ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อจุดประสงค์นี้ ควรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

(ก) กำหนดกรอบเวลาที่เพียงพออย่างชัดเจน เพื่อการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

(ข) ควรเผยแพร่หรือเปิดเผยร่างกฎระเบียบต่อสาธารณะ และ

(ค) ประชาชนควรได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นโดยตรงหรือผ่านองค์กรตัวแทนที่ปรึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลของการมีส่วนร่วมของประชาชนเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 9

การเข้าถึงความยุติธรรม

1. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายภายในประเทศของตน เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลใด ๆ ที่พิจารณาว่า ค่าขอข้อมูลของตนภายใต้ข้อ 4 ถูกเพิกเฉย ถูกปฏิเสธโดยมิชอบ ไม่ว่าจะบางส่วนหรือทั้งหมด ได้รับคำตอบไม่เพียงพอ หรือไม่ได้รับการจัดการตามบทบัญญัติของข้อกำหนดนั้น สามารถเข้าถึงกระบวนการตรวจสอบของศาลหรือหน่วยงานอิสระและเป็นกลางอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนด

ในสถานการณ์ที่ภาครัฐกำหนดให้มีการตรวจสอบดังกล่าวโดยศาล จะต้องทำให้มั่นใจว่าบุคคลดังกล่าวยังสามารถเข้าถึงขั้นตอนที่รวดเร็วซึ่งกำหนดโดยกฎหมาย ซึ่งไม่มีค่าใช้จ่ายหรือไม่แพงสำหรับการพิจารณาทบทวนโดยหน่วยงานของรัฐหรือการตรวจสอบโดยองค์กรที่เป็นอิสระและเป็นกลางนอกเหนือจากศาลยุติธรรม

การตัดสินใจขั้นสุดท้ายตามวรรค 1 นี้จะมีผลผูกพันต่อหน่วยงานของรัฐที่ถือครองข้อมูล ต้องระบุเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษร อย่างน้อยเมื่อการเข้าถึงข้อมูลถูกปฏิเสธภายใต้วรรคนี้

2. ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะแน่ใจว่าประชาชนที่เกี่ยวข้องอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายภายในประเทศ

(ก) มีส่วนได้ส่วนเสียเพียงพอหรืออีกทางหนึ่ง

(ข) มีการฟื้นฟูและรักษาสิทธิซึ่งเสียหรือพร่องไปจากการประกาศใช้กฎหมายวิธีพิจารณาการปกครองของภาครัฐที่เป็นเงื่อนไขเบื้องต้น

มีสิทธิเข้าถึงขั้นตอนการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรม และ/หรือการตรวจสอบขององค์กรอิสระและเป็นกลางอื่น ๆ ที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อขอให้พิจารณาเกี่ยวกับความถูกต้องตามกฎหมายทั้งในเชิงสารบัญญัติ และวิธีบัญญัติของการตัดสินใจ การกระทำ หรือการละเว้นใด ๆ ภายใต้บทบัญญัติของข้อ 6 และที่บัญญัติไว้เพื่อให้อยู่ภายใต้กฎหมายภายในประเทศและไม่กระทบต่อวรรค 3 ด้านล่างของข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา

สิ่งที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์เพียงพอและการด้อยค่าของสิทธิจะได้รับการพิจารณาตามข้อกำหนดของกฎหมายในประเทศและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องเข้าถึงความยุติธรรมอย่างกว้างขวางภายในขอบเขตของอนุสัญญานี้ เพื่อจุดประสงค์นี้ ผลประโยชน์ขององค์กรพัฒนาเอกชนใด ๆ ที่ตรงตามข้อกำหนดที่อ้างถึงในข้อ 2 วรรค 5 จะถือว่าเพียงพอสำหรับวัตถุประสงค์ของอนุวรรค (ก) ข้างต้น โดยถือว่าองค์กรดังกล่าวมีสิทธิที่อาจถูกทำให้เสียหายตามวัตถุประสงค์ของอนุวรรค (ข) ข้างต้น

บทบัญญัติของวรรค 2 นี้จะไม่ยกเว้นความเป็นไปได้ของขั้นตอนการตรวจสอบเบื้องต้นของหน่วยงานทางการปกครองและไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดของการสิ้นสุดกระบวนการตรวจสอบทางปกครองก่อนที่จะใช้กระบวนการพิจารณาของศาล ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวอยู่ภายใต้กฎหมายภายในประเทศ

3. นอกจากนี้และไม่กระทบต่อกระบวนการตรวจสอบที่อ้างถึงในวรรค 1 และ 2 ข้างต้น ภาครัฐแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้แน่ใจว่า หากเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศ ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริหาร หรือกระบวนการยุติธรรมเพื่อขอให้พิจารณาเกี่ยวกับการกระทำและการละเว้นการกระทำโดยบุคคลทั่วไปและหน่วยงานของรัฐซึ่งขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

4. นอกจากนี้และโดยไม่กระทบต่อวรรค 1 ข้างต้น กระบวนการที่อ้างถึงในวรรค 1 2 และ 3 ข้างต้นจะต้องให้การเยียวยาที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการบรรเทาทุกข์ตามคำสั่งศาลตามความเหมาะสมและเป็นธรรม โดยทันเวลา และไม่แพงเกินกว่าที่กำหนด ภายใต้ข้อนี้จะได้รับหรือบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร คำตัดสินของศาลและเมื่อใดก็ตามที่ของหน่วยงานอื่น ๆ สาธารณชนจะต้องเข้าถึงได้

5. เพื่อประสิทธิภาพที่มากขึ้นของบทบัญญัติข้อนี้ ภาควิแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้แน่ใจว่ามีการให้ข้อมูลแก่สาธารณะเกี่ยวกับการเข้าถึงกระบวนการตรวจสอบทางปกครองและการพิจารณาคดี และต้องพิจารณาการจัดตั้งกลไกความช่วยเหลือที่เหมาะสมเพื่อกำจัดหรือลดอุปสรรคทางการเงินและอื่น ๆ ในการเข้าถึงความยุติธรรม

ข้อ 10

การประชุมของภาคี

1. การประชุมครั้งแรกของภาคีจะจัดขึ้นไม่เกินหนึ่งปีหลังจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ หลังจากนั้น การประชุมสามัญของภาคีจะจัดขึ้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุก ๆ สองปี เว้นแต่จะตัดสินใจเป็นอย่างอื่นโดยภาคี หรือตามคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรของภาคีใด ๆ โดยมีเงื่อนไขว่า ภายในหกเดือนของคำขอจะถูกส่งไปยังภาคีทั้งหมดโดยเลขาธิการคณะกรรมการเศรษฐกิจยุโรป คำขอดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสาม

2. ในการประชุม ภาคีจะต้องทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้อย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของการรายงานอย่างสม่ำเสมอโดยภาคี และโดยคำนึงถึงจุดประสงค์นี้ จะต้อง:

(ก) ทบทวนนโยบายและแนวทางทางกฎหมายและระเบียบวิธีในการเข้าถึงข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ และการเข้าถึงความยุติธรรมในเรื่องสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

(ข) แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับในการสรุปและดำเนินการตามข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีหรือข้อตกลงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้และภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือมากกว่าที่เข้าร่วมเป็นภาคี

(ค) แสวงหาบริการของหน่วยงาน ECE ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานระหว่างประเทศที่มีอำนาจอื่น ๆ และคณะกรรมการเฉพาะด้านอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ในทุกด้านที่นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

(ง) จัดตั้งหน่วยงานย่อยใด ๆ ตามความจำเป็น

(จ) เตรียมพิธีสารของอนุสัญญานี้ ตามความเหมาะสม

(ฉ) พิจารณาและยอมรับข้อเสนอสำหรับการแก้ไขอนุสัญญานี้ตามบทบัญญัติของข้อ 14

(ช) พิจารณาและดำเนินการเพิ่มเติมใด ๆ ที่อาจจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

(ซ) ในการประชุมครั้งแรก พิจารณาและโดยฉันทามตินำระเบียบปฏิบัติสำหรับการประชุม และการประชุมของหน่วยงานย่อย

(ณ) ในการประชุมครั้งแรก ให้ทบทวนประสบการณ์ในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของมาตรา 5 วรรคที่ 9 และพิจารณาว่าขั้นตอนใดที่จำเป็นในการพัฒนาระบบที่อ้างถึงในวรรคนี้ต่อไป โดยคำนึงถึงกระบวนการและการพัฒนาระหว่างประเทศ รวมถึงรายละเอียดเพิ่มเติม ของตราสารที่เหมาะสมเกี่ยวกับการปล่อยมลพิษและขนถ่ายมลพิษหรือสินค้าคงคลังที่สามารถผนวกเข้ากับอนุสัญญานี้ได้

3. ที่ประชุมภาคีอาจพิจารณาจัดทำข้อตกลงทางการเงินตามความจำเป็น บนพื้นฐานของฉันทามติ
4. สหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษและสำนักงานพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ ตลอดจนองค์กรบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับรัฐหรือระดับภูมิภาคที่มีสิทธิภายใต้ข้อ 17 ในการลงนามในอนุสัญญานี้แต่ไม่ได้เป็นภาคีของอนุสัญญานี้ และองค์กรระหว่างรัฐบาลใด ๆ ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญานี้ จะมีสิทธิเข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของภาคี
5. องค์กรพัฒนาเอกชนใด ๆ ที่มีคุณสมบัติในสาขาที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญานี้ ซึ่งได้แจ้งเลขาธิการบริหารของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนยุโรปทราบถึงความประสงค์ที่จะเข้าร่วมในการประชุมของภาคีจะมีสิทธิเข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ เว้นแต่ภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสามที่เข้าร่วมประชุมจะคัดค้าน
6. เพื่อจุดประสงค์ของวรรค 4 และ 5 ข้างต้น กฎของกระบวนการที่อ้างถึงในวรรค 2 (ข) ข้างต้นจะต้องจัดให้มีการเตรียมการในทางปฏิบัติสำหรับขั้นตอนการรับเข้าและข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 11

สิทธิในการลงคะแนนเสียง

1. ภาคีแห่งอนุสัญญาแต่ละฝ่ายจะมีเสียงหนึ่งเสียง ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 ด้านล่าง
2. องค์กรบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในเรื่องที่อยู่ในอำนาจของตน จะใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนประเทศสมาชิกที่เป็นภาคีของอนุสัญญานี้ องค์กรดังกล่าวจะไม่ใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงหากประเทศสมาชิกใช้สิทธิของตน และในทางกลับกัน

ข้อ 12

สำนักงานเลขาธิการ

เลขาธิการบริหารของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนยุโรปจะทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการดังต่อไปนี้

- (ก) การจัดประชุมและการเตรียมการประชุมของภาคี
- (ข) การส่งรายงานและข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้รับตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปยังภาคี และ
- (ค) หน้าที่อื่น ๆ ที่อาจถูกกำหนดโดยภาคี

ข้อ 13

ภาคผนวก

ภาคผนวกของอนุสัญญานี้จะเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญานี้

ข้อ 14

การแก้ไขอนุสัญญา

1. ภาคีใด ๆ อาจเสนอการแก้ไขอนุสัญญานี้

2. ข้อความของข้อเสนอแก้ไขอนุสัญญานี้จะส่งมอบเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการบริหารของคณะกรรมการเศรษฐกิจยุโรป ซึ่งจะแจ้งให้ภาคีทั้งหมดทราบล่วงหน้าอย่างน้อยเก้าสิบวันก่อนการประชุมของภาคีที่มีการเสนอให้มีการรับรอง
3. ภาคีจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับการแก้ไขของอนุสัญญานี้โดยฉันทามติ หากความพยายามในฉันทามติทั้งหมด ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงได้ การแก้ไขจะเป็นทางเลือกสุดท้ายโดยคะแนนเสียงข้างมากสามในสี่ของภาคีที่เข้าร่วมและลงคะแนนเสียงในที่ประชุม
4. การรับรองการแก้ไขอนุสัญญานี้ เป็นไปตามวรรค 3 ข้างต้น จะต้องแจ้งโดยผู้เก็บรักษา (Depositary) ไปยังภาคีทั้งหมด เพื่อให้สัตยาบัน อนุมัติ หรือยอมรับ การแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญานี้ นอกเหนือจากที่แก้ไขในภาคผนวกจะมีผลบังคับใช้สำหรับประเทศภาคีที่ให้สัตยาบัน อนุมัติ หรือยอมรับในวันที่เก้าสิบหลังจากที่ผู้ฝากได้รับแจ้งการให้สัตยาบัน อนุมัติ หรือยอมรับอย่างน้อยสามในสี่ของภาคีเหล่านี้ หลังจากนั้นจะมีผลใช้บังคับสำหรับภาคีอื่นใดในวันที่เก้าสิบหลังจากที่ภาคีนั้นมอบสัตยาบันสาร การอนุมัติ หรือการยอมรับการแก้ไข
5. ภาคีใด ๆ ที่ไม่สามารถอนุมัติการแก้ไขภาคผนวกของอนุสัญญานี้ จะต้องแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบเป็นลายลักษณ์อักษรภายในสิบสองเดือนนับจากวันที่มีการสื่อสารถึงการยอมรับ ผู้เก็บรักษาจะต้องแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบถึงการแจ้งเตือนดังกล่าวโดยไม่ชักช้า ภาคีอาจใช้แทนการยอมรับสำหรับการแจ้งเตือนครั้งก่อนได้ตลอดเวลา และเมื่อมีการฝากสารตอบรับไว้กับผู้เก็บรักษา การแก้ไขภาคผนวกดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีนั้น
6. เมื่อครบกำหนดสิบสองเดือนนับจากวันที่ผู้เก็บรักษาสื่อสารตามที่ระบุไว้ในวรรค 4 ข้างต้น การแก้ไขภาคผนวกจะมีผลบังคับใช้กับภาคีเหล่านั้นซึ่งไม่ได้ส่งการแจ้งเตือนไปยังผู้เก็บรักษาตามบทบัญญัติของ วรรค 5 ข้างต้นโดยมีเงื่อนไขว่าภาคีไม่เกินหนึ่งในสามได้ส่งการแจ้งเตือนดังกล่าวแล้ว
7. สำหรับวัตถุประสงค์ของข้อนี้ "ภาคีที่นำเสนอและลงคะแนนเสียง" หมายถึง ภาคีที่นำเสนอและลงคะแนนเสียงเห็นด้วยหรือปฏิเสธ

ข้อ 15

การทบทวนการปฏิบัติตาม

การประชุมของภาคีจะต้องจัดทำขึ้นบนพื้นฐานฉันทามติ การเตรียมการที่เป็นทางเลือกของลักษณะที่ไม่มี การเผชิญหน้า ไม่ใช้การพิจารณาคดี และการปรึกษาหารือ เพื่อทบทวนการปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ ข้อตกลงเหล่านี้จะอนุญาตให้สาธารณชนมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม และอาจรวมถึงทางเลือกในการพิจารณาการสื่อสารจากสาธารณชนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญานี้

ข้อ 16

การระงับข้อพิพาท

1. หากเกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างภาคีสองฝ่ายขึ้นไปเกี่ยวกับการตีความหรือการบังคับใช้อนุสัญญานี้ ทุกฝ่ายจะต้องหาทางแก้ไขโดยการเจรจาหรือด้วยวิธีอื่นใดในการระงับข้อพิพาทที่คู่พิพาทยอมรับได้
2. เมื่อลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ อนุมัติ หรือปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ หรือในเวลาใดก็ตามหลังจากนั้น ภาคีอาจประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้รับฝากว่า สำหรับข้อพิพาทที่ไม่ได้รับการแก้ไขตามวรรค 1 ข้างต้น จะยอมรับ

อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง วิธีการระงับข้อพิพาทต่อไปนี้ เป็นภาคบังคับที่เกี่ยวข้องกับภาคีใด ๆ ที่ยอมรับภาระผูกพันเดียวกัน

(ก) การยื่นข้อพิพาทต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

(ข) อนุญาโตตุลาการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 2

3. หากคู่พิพาทยอมรับวิธีการระงับข้อพิพาททั้งสองวิธีตามที่อ้างถึงในวรรค 2 ข้างต้น ข้อพิพาทอาจถูกส่งไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเท่านั้น เว้นแต่คู่พิพาทจะตกลงเป็นอย่างอื่น

ข้อ 17

การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามที่เมืองออร์ฮุส (ประเทศเดนมาร์ก) ในวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2541 และหลังจากนั้นที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก จนถึงวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2541 โดยรัฐสมาชิกของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปและรัฐที่มีสถานะที่ปรึกษากับคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปตามวรรค 8 และ 11 ของมติที่ 36 (IV) วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2490 ของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม และตามภูมิภาค องค์การบูรณาการทางเศรษฐกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยสมาชิกรัฐอธิปไตยของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรป ซึ่งรัฐสมาชิกของรัฐดังกล่าวได้โอนอำนาจหน้าที่ในเรื่องที่อยู่ภายใต้อนุสัญญานี้ รวมทั้งความสามารถในการทำสนธิสัญญาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้

ข้อ 18

การเก็บรักษาอนุสัญญานี้

เลขาธิการสหประชาชาติจะทำหน้าที่เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้

ข้อ 19

การให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ และการเข้าถึง

1. อนุสัญญานี้จะอยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการอนุมัติโดยรัฐที่ลงนามและองค์การบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค
2. อนุสัญญานี้จะเปิดเพื่อภาคยานุวัติตั้งแต่วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2541 โดยรัฐและองค์การบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในข้อ 17
3. รัฐอื่นใดที่ไม่ได้กล่าวถึงในวรรค 2 ข้างต้น ซึ่งเป็นสมาชิกของสหประชาชาติอาจเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาได้เมื่อได้รับอนุมัติจากที่ประชุมภาคี
4. องค์การใด ๆ ที่อ้างถึงในข้อ 17 ซึ่งเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญานี้โดยไม่มีรัฐสมาชิกเป็นภาคี จะต้องผูกพันตามพันธกรณีทั้งหมดภายใต้อนุสัญญานี้ หากรัฐสมาชิกขององค์การดังกล่าวอย่างน้อยหนึ่งประเทศหรือมากกว่าเป็นภาคีของอนุสัญญานี้ องค์การและรัฐสมาชิกจะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบของตนสำหรับการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้ ในกรณีดังกล่าว องค์การและรัฐสมาชิกจะไม่มีสิทธิในการใช้สิทธิตามอนุสัญญานี้พร้อมกัน

5. ในสัตยาบันสาร การยอมรับ การอนุมัติ หรือภาคยานุวัติสารขององค์กร องค์กรบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคที่อ้างถึงในข้อ 17 จะต้องประกาศขอบเขตความสามารถของตนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่อยู่ภายใต้อนุสัญญา นี้ องค์กรเหล่านี้จะต้องแจ้งให้ผู้ฝากทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญตามขอบเขตความสามารถของพวกเขาด้วย

ข้อ 20

การมีผลบังคับใช้

1. อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่มอบสัตยาบันสาร การยอมรับ การอนุมัติ หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สิบหก
2. สำหรับวัตถุประสงค์ของวรรค 1 ข้างต้น ตราสารใด ๆ ที่มอบให้โดยองค์กรบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาคจะไม่นับรวมกับตราสารที่มอบให้โดยรัฐสมาชิกขององค์กรดังกล่าว
3. สำหรับแต่ละรัฐหรือองค์กรที่อ้างถึงในข้อ 17 ซึ่งให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือให้ความเห็นชอบต่ออนุสัญญานี้หรือภาคยานุวัติหลังจากมอบสัตยาบันสาร การยอมรับ การอนุมัติ หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สิบหก อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่มอบสัตยาบันสาร การยอมรับ การอนุมัติ หรือภาคยานุวัติสารโดยรัฐหรือองค์กรดังกล่าว

ข้อ 21

การถอนตัว

ในเวลาใดก็ตามหลังจากสามปีนับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับกับภาคีใด ภาคีนั้นอาจถอนตัวจากอนุสัญญา โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษา การถอนดังกล่าวจะมีผลในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ผู้เก็บรักษาได้รับ

ข้อ 22

ข้อความรับรองความถูกต้อง

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ซึ่งเป็นข้อความภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และรัสเซียมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน โดยส่งมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นสักขีพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างทำนองนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามความตกลงฉบับนี้

จัดทำขึ้น ณ เมืองออร์ฮุส (ประเทศเดนมาร์ก) วันที่สี่ห้า มิถุนายน หนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบแปด

ภาคผนวก 1

รายการกิจกรรมที่อ้างอิงในข้อ 6 วรรค 1 (ก)

1. ภาคพลังงาน:

- โรงกลั่นน้ำมันแร่และก๊าซ
- โรงงานผลิตแก๊สและของเหลว
- โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนและการติดตั้งเพื่อการเผาไหม้อื่น ๆ ที่มีฮีตอินพุต (heat input) ตั้งแต่ 50 เมกะวัตต์ (MW) ขึ้นไป
- เตาเผาถ่านโค้ก
- โรงไฟฟ้านิวเคลียร์และเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์อื่น ๆ รวมถึงการรื้อหรือรื้อถอนสถานียูนิฟิเคชันหรือเครื่องปฏิกรณ์ 1/ (ยกเว้นการติดตั้งเพื่อการวิจัยสำหรับการผลิตและการแปลงวัสดุฟิชชันและวัสดุเฟอร์ไรท์ที่กำลังสูงสุดไม่เกิน 1 กิโลวัตต์ต่อโหลตความร้อนต่อเนื่อง)
- โรงงานสำหรับการแปรรูปเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ฉายรังสี
- โรงงานที่ออกแบบ:
 - สำหรับการผลิตหรือการเสริมสมรรถนะของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์
 - สำหรับการแปรรูปเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ฉายรังสีหรือกากกัมมันตภาพรังสีระดับสูง
 - สำหรับการกำจัดเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ฉายรังสีในขั้นสุดท้าย
 - สำหรับการกำจัดกากกัมมันตภาพรังสีในขั้นสุดท้ายเท่านั้น
 - สำหรับการจัดเก็บเฉพาะของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ฉายรังสีหรือกากกัมมันตภาพรังสีในสถานที่อื่นซึ่งไม่ใช่สถานที่ผลิต (วางแผนไว้นานกว่า 10 ปี)

2. การผลิตและการแปรรูปโลหะ:

- แร่โลหะ (รวมถึงแร่ซัลไฟด์) การเผาหรือการผืนแร่
- สิ่งติดตั้งสำหรับการผลิตเหล็กดิบหรือเหล็กกล้า (การหลอมละลายหลักหรือรอง) รวมทั้งการหล่อแบบต่อเนื่องที่มีกำลังการผลิตเกิน 2.5 ตันต่อชั่วโมง
- การติดตั้งสำหรับการแปรรูปโลหะในกลุ่มเหล็ก
 - (1) โรงงานรีดโลหะที่มีกำลังการผลิตเหล็กดิบเกิน 20 ตันต่อชั่วโมง
 - (2) โรงงานตีเหล็กด้วยค้อนซึ่งพลังงานเกิน 50 กิโลจูลต่อค้อนหนึ่งอัน โดยที่พลังงานความร้อนที่ใช้เกิน 20 เมกะวัตต์
 - (3) การใช้สารเคลือบป้องกันโลหะหลอมกับเหล็กดิบเกิน 2 ตันต่อชั่วโมง
- โรงหล่อโลหะที่มีกำลังการผลิตเกิน 20 ตันต่อวัน

- การติดตั้ง:

(1) สำหรับการผลิตโลหะดิบนอกกลุ่มเหล็กจากแร่ สารเข้มข้น หรือวัตถุดิบทุติยภูมิโดยกระบวนการทางโลหะวิทยา เคมี หรืออิเล็กทรอนิกส์

(2) สำหรับการถลุง รวมถึงการผสมโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่นำกลับมาใช้ใหม่ (การกลั่น การหล่อโลหะ ฯลฯ) ที่มีความสามารถในการหลอมเกิน 4 ตันต่อวันสำหรับตะกั่วและแคดเมียม หรือ 20 ตันต่อวันสำหรับโลหะอื่น ๆ ทั้งหมด

- การติดตั้งสำหรับการปรับสภาพพื้นผิวของโลหะและวัสดุพลาสติกโดยใช้กระบวนการอิเล็กทรอนิกส์หรือเคมีที่ปริมาตรของถังบำบัดเกิน 30 ลบ.ม.

3. อุตสาหกรรมแร่

- โรงงานผลิตปูนเม็ดในเตาเผาแบบหมุนที่มีกำลังผลิตเกิน 500 ตันต่อวัน หรือปูนขาวในเตาเผาแบบหมุนที่มีกำลังผลิตเกิน 50 ตันต่อวัน หรือในเตาเผาอื่นที่มีกำลังผลิตเกิน 50 ตันต่อวัน

- โรงงานผลิตแร่ใยหินและการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่ใยหิน

- โรงงานผลิตแก้วรวมทั้งใยแก้วที่มีกำลังการผลิตเกิน 20 ตันต่อวัน

- โรงงานหลอมสารแร่ รวมทั้งการผลิตเส้นใยแร่ที่มีกำลังการผลิตเกิน 20 ตันต่อวัน

- โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกโดยการเผาโดยเฉพาะ กระเบื้องมุงหลังคา อิฐ อิฐทนไฟ กระเบื้อง สโตนแวร์หรือพอร์ซเลนที่มีกำลังการผลิตเกิน 75 ตันต่อวัน และ/หรือที่มีกำลังการผลิตเตาเผาเกิน 4 ลบ.ม. และมีการกำหนดความหนาแน่นต่อเตาเผาเกิน 300 กก./ลบ.ม.

4. อุตสาหกรรมเคมี- การผลิตตามความหมายของประเภทของกิจกรรมที่มีอยู่ในวรรคนี้ หมายถึง การผลิตในระดับอุตสาหกรรมโดยกระบวนการทางเคมีของสารหรือกลุ่มของสารที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ก) ถึง (ข)

(ก) การติดตั้งสารเคมีสำหรับการผลิตสารอินทรีย์พื้นฐาน เช่น

(1) ไฮโดรคาร์บอนอย่างง่าย (เชิงเส้นหรือเป็นวงกลม อิ่มตัวหรือไม่อิ่มตัว อะลิฟาติกหรืออะโรมาติก)

(2) ไฮโดรคาร์บอนที่มีออกซิเจนเป็นส่วนประกอบ เช่น แอลกอฮอล์ อัลดีไฮด์ คีโตน กรดคาร์บอกซิลิก เอสเทอร์ อะซีเตต อีเทอร์ เปอร์ออกไซด์ อีพอกซีเรซิน

(3) ซัลเฟอร์รัสไฮโดรคาร์บอน

(4) ไนโตรเจนไฮโดรคาร์บอน เช่น เอมีน เอไมด์ สารประกอบไนตรัส สารประกอบไนโตรหรือสารประกอบไนเตรต ไนไตรล์ ไซยาเนต ไอโซไซยาเนต

(5) ไฮโดรคาร์บอนที่มีฟอสฟอรัสเป็นส่วนประกอบ

(6) ฮาโลเจนไฮโดรคาร์บอน

(7) สารประกอบอินทรีย์โลหะ

- (8) วัสดุพลาสติกขั้นมูลฐาน (โพลีเมอร์ เส้นใยสังเคราะห์ และเส้นใยที่มีเซลลูโลสเป็นหลัก)
- (9) ยางสังเคราะห์
- (10) สีย้อมและเม็ดสี
- (11) สารที่ออกฤทธิ์ต่อพื้นผิวและสารลดแรงตึงผิว
- (ข) การติดตั้งสารเคมีสำหรับการผลิตสารเคมีอนินทรีย์ขั้นพื้นฐาน เช่น
- (1) ก๊าซ เช่น แอมโมเนีย คลอรีนหรือไฮโดรเจนคลอไรด์ ฟลูออรีนหรือไฮโดรเจนฟลูออไรด์ คาร์บอนออกไซด์ สารประกอบกำมะถัน ไนโตรเจนออกไซด์ ไฮโดรเจน ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ คาร์บอนิลคลอไรด์
- (2) กรด เช่น กรดโครมิก กรดไฮโดรฟลูออริก กรดฟอสฟอริก กรดไนตริก กรดไฮโดรคลอริก กรดซัลฟิวริก โอเลม กรดกำมะถัน
- (3) เบส เช่น แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ โซเดียมไฮดรอกไซด์
- (4) เกลือ เช่น แอมโมเนียมคลอไรด์ โพแทสเซียมคลอเรต โพแทสเซียมคาร์บอเนต โซเดียมคาร์บอเนต เพอร์โบเรต ซิลเวอร์ไนเตรต
- (5) โลหะ ออกไซด์ของโลหะ หรือสารประกอบอนินทรีย์อื่น ๆ เช่น แคลเซียมคาร์ไบด์ ซิลิกอน ซิลิกอนคาร์ไบด์
- (ค) การติดตั้งสารเคมีสำหรับการผลิตปุ๋ยที่มีฟอสฟอรัส ไนโตรเจน หรือโพแทสเซียมเป็นพื้นฐาน (ปุ๋ยเชิงเดี่ยวหรือปุ๋ยผสม)
- (ง) การติดตั้งสารเคมีสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์สุขภาพพืชขั้นพื้นฐานและไบโอไซด์
- (จ) การติดตั้งโดยใช้กระบวนการทางเคมีหรือชีวภาพสำหรับการผลิตเภสัชภัณฑ์ขั้นมูลฐาน
- (ฉ) การติดตั้งสารเคมีสำหรับการผลิตวัตถุระเบิด
- (ช) การติดตั้งทางเคมีซึ่งใช้กระบวนการทางเคมีหรือชีวภาพในการผลิตสารเติมแต่งอาหารโปรตีน การหมัก และสารโปรตีนอื่น ๆ

5. การจัดการของเสีย

- การติดตั้งสำหรับการเผา การเก็บกู้ การบำบัดสารเคมี หรือการฝังกลบของเสียอันตราย
- การติดตั้งสำหรับการเผาขยะเทศบาลที่มีกำลังการผลิตเกิน 3 ตันต่อชั่วโมง
- สิ่งติดตั้งสำหรับกำจัดของเสียไม่อันตรายที่มีกำลังการผลิตเกิน 50 ตันต่อวัน
- การฝังกลบที่รับมากกว่า 10 ตันต่อวันหรือมีความจุรวมมากกว่า 25,000 ตัน ไม่รวมการฝังกลบของขยะเฉื่อย

6. โรงบำบัดน้ำเสียที่มีศักยภาพเทียบเท่าสำหรับประชากรมากกว่า 150,000 คน

7. โรงงานอุตสาหกรรมสำหรับ
 - (ก) การผลิตเยื่อกระดาษจากไม้หรือวัสดุเส้นใยที่คล้ายกัน
 - (ข) การผลิตกระดาษและแผ่นกระดาษที่มีกำลังการผลิตเกิน 20 ตันต่อวัน
8. (ก) การก่อสร้างเส้นทางรถไฟระยะยาวและสนามบิน 2/ โดยมีความยาวทางวิ่งพื้นฐานตั้งแต่ 2,100 ม. ขึ้นไป
 - (ข) การก่อสร้างมอเตอร์เวย์และทางด่วน 3/
 - (ค) การก่อสร้างถนนใหม่ขนาดสี่ช่องจราจรขึ้นไป หรือปรับแนว และ/หรือขยายถนนเดิมขนาดสองช่องจราจรหรือน้อยกว่าเพื่อให้มีช่องจราจรตั้งแต่สี่ช่องขึ้นไป ซึ่งถนนใหม่ หรือปรับแนว และ/หรือขยายส่วนดังกล่าวของถนนจะมีความยาวต่อเนื่องตั้งแต่ 10 กม. ขึ้นไป
9. (ก) การขนส่งทางแม่น้ำ และท่าเรือสำหรับการสัญจรทางแม่น้ำซึ่งอนุญาตให้เรือขนาดมากกว่า 1,350 ตันผ่านได้
 - (ข) ท่าค้าขาย ท่าเทียบเรือขนถ่ายที่ต่อกับท่าบกและท่าภายนอก (ไม่รวมท่าข้ามฟาก) ซึ่งรับเรือได้ตั้งแต่ 1,350 ตันขึ้นไป
10. อัตราการสูบน้ำบาดาลหรือน้ำบาดาลเทียม ซึ่งปริมาณน้ำที่สูบใหม่ต่อปีเทียบเท่าหรือมากกว่า 10 ล้าน ลบ.ม.
11. (ก) งานเพื่อการถ่ายโอนทรัพยากรน้ำระหว่างลุ่มแม่น้ำ ซึ่งการถ่ายโอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันปัญหาการขาดแคลนน้ำที่เป็นไปได้ และในกรณีที่มีปริมาณน้ำที่ถ่ายโอนเกินกว่า 100 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
 - (ข) ในกรณีอื่น ๆ ทั้งหมด ทำงานเพื่อการถ่ายโอนทรัพยากรน้ำระหว่างลุ่มน้ำที่การไหลเฉลี่ยของแอ่งน้ำเกิน 2,000 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และปริมาณน้ำที่ถ่ายโอนเกินร้อยละ 5 ของการไหลนี้

ในทั้งสองกรณีไม่รวมการขนส่งน้ำดื่มแบบท่อ
12. การสกัดน้ำมันปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติเพื่อการค้า ปริมาณที่สกัดได้เกิน 500 ตัน/วัน ในกรณีของปิโตรเลียม และ 500,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน ในกรณีของก๊าซ
13. เขื่อนและสิ่งติดตั้งอื่น ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อกักเก็บน้ำหรือกักเก็บน้ำถาวร ซึ่งปริมาณน้ำที่กักเก็บหรือกักเก็บไว้ใหม่หรือเพิ่มเติมเกิน 10 ล้านลูกบาศก์เมตร
14. ท่อขนส่งก๊าซ น้ำมัน หรือสารเคมีที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า 800 มิลลิเมตร และยาวเกิน 40 กิโลเมตร
15. โรงเรือนขนาดใหญ่สำหรับการเลี้ยงสัตว์ปีกหรือสุกร ที่มีมากกว่า
 - (ก) 40,000 แห่งสำหรับสัตว์ปีก
 - (ข) 2,000 แห่งสำหรับสุกรที่ผลิต (มากกว่า 30 กก.) หรือ
 - (ค) 750 ที่สำหรับแม่สุกร

16. เหมืองหินและการทำเหมืองแบบเปิดที่พื้นผิวของพื้นที่การปฏิบัติงานเกิน 25 เฮกตาร์ หรือการสกัดถ่านหินพืดที่พื้นผิวของพื้นที่การปฏิบัติงานเกิน 150 เฮกตาร์
17. งานก่อสร้างสายไฟฟ้าเหนือศีรษะขนาดแรงดันตั้งแต่ 220 กิโลโวลต์ขึ้นไป ยาวเกิน 15 กม.
18. สถานที่เก็บผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปิโตรเคมี หรือเคมีภัณฑ์ที่มีความจุตั้งแต่ 200,000 ตันขึ้นไป
19. กิจกรรมอื่น ๆ
- โรงงานสำหรับการปรับสภาพ (การปฏิบัติการ เช่น การซัก การฟอกขาว การชุบ) หรือการย้อมเส้นใยหรือสิ่งทอที่มีความสามารถในการบำบัดเกิน 10 ตันต่อวัน
 - โรงงานสำหรับฟอกหนังและหนังที่มีความสามารถในการบำบัดเกิน 12 ตันของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปต่อวัน
 - (ก) โรงฆ่าสัตว์ที่มีกำลังการผลิตซากมากกว่า 50 ตันต่อวัน
 - (ข) การบำบัดและการแปรรูปที่มีไว้สำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารจาก:
 - (1) วัตถุดิบจากสัตว์ (นอกจากนม) ที่มีกำลังการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมากกว่า 75 ตันต่อวัน
 - (2) วัตถุดิบผักที่มีกำลังการผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมากกว่า 300 ตันต่อวัน (มูลค่าเฉลี่ยรายไตรมาส)
 - (ค) การบำบัดและแปรรูปนม ปริมาณน้ำนมที่ได้รับมากกว่า 200 ตันต่อวัน (ค่าเฉลี่ยรายปี)
 - สิ่งติดตั้งสำหรับกำจัดหรือรีไซเคิลซากสัตว์และของเสียจากสัตว์ที่มีความสามารถในการบำบัดเกิน 10 ตันต่อวัน
 - การติดตั้งสำหรับการปรับสภาพพื้นผิวของสสาร วัตถุ หรือผลิตภัณฑ์โดยใช้ตัวทำละลายอินทรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการตกแต่ง พิมพ์ เคลือบ ล้างไขมัน กั้นน้ำ ปรับขนาด ทาสี ทำความสะอาด หรือทำให้ชุ่ม โดยมีความสามารถในการบริโภคมากกว่า 150 กก. ต่อชั่วโมงหรือมากกว่า 200 ตันต่อปี
 - การติดตั้งสำหรับการผลิตคาร์บอน (ถ่านหินที่เผายาก) หรืออิเล็กทรอนิกส์โดยวิธีเผาหรือแกรไฟต์
20. กิจกรรมใด ๆ ที่ไม่ครอบคลุมในย่อหน้าที่ 1-19 ข้างต้นที่จัดให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชนภายใต้ขั้นตอนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายของประเทศ
21. บทบัญญัติของข้อ 6 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญาฯนี้ไม่ใช้กับโครงการใด ๆ ข้างต้นที่ดำเนินการโดยเฉพาะหรือส่วนใหญ่สำหรับการวิจัย การพัฒนา และการทดสอบวิธีการหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เป็นเวลาน้อยกว่าสองปี เว้นแต่จะเป็น มีแนวโน้มที่จะส่งผลเสียอย่างมากต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ
22. การเปลี่ยนแปลงหรือขยายกิจกรรมใด ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงหรือขยายในตัวเองนั้นเป็นไปตามเกณฑ์/เกณฑ์ที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้ จะต้องอยู่ภายใต้ข้อ 6 วรรค 1 (ก) ของอนุสัญญาฯนี้ การเปลี่ยนแปลงหรือการขยายกิจกรรมอื่นใดจะอยู่ภายใต้ข้อ 6 วรรค 1 (ข) ของอนุสัญญาฯนี้

หมายเหตุ

1/ โรงไฟฟ้านิวเคลียร์และเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์อื่น ๆ เป็นการติดตั้งเมื่อเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ทั้งหมดและองค์ประกอบที่ปนเปื้อนกัมมันตภาพรังสีอื่น ๆ ถูกเคลื่อนย้ายจากสถานที่ติดตั้งอย่างถาวร

2/ สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ "สนามบิน" หมายถึง สนามบินที่เป็นไปตามคำนิยามในอนุสัญญาชิคาโก พ.ศ. 2487 ซึ่งจัดตั้งองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ภาคผนวก 14)

3/ เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ "ทางด่วน" หมายถึง ถนนที่เป็นไปตามคำนิยามในข้อตกลงยุโรปว่าด้วยเส้นทางจราจรระหว่างประเทศหลัก ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2518

ภาคผนวก 2

อนุญาโตตุลาการ

1. ในกรณีที่มีการยื่นข้อพิพาทเพื่อการอนุญาโตตุลาการตามข้อ 16 วรรค 2 ของอนุสัญญานี้ ภาคีหรือหลายฝ่ายจะต้องแจ้งให้สำนักเลขาธิการทราบถึงประเด็นของการอนุญาโตตุลาการและระบุโดยเจาะจง ถึงข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ ซึ่งการตีความหรือการประยุกต์ใช้เป็นปัญหา สำนักเลขาธิการจะส่งต่อข้อมูลที่ได้รับไปยังภาคีทั้งหมดของอนุสัญญานี้
2. คณะอนุญาโตตุลาการจะประกอบด้วยสมาชิกสามคน โดยที่ทั้งสองฝ่ายหรือฝ่ายที่อ้างสิทธิและอีกฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายใดในข้อพิพาทจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ และอนุญาโตตุลาการสองคนที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นจะต้องกำหนดโดยข้อตกลงร่วมกันว่าอนุญาโตตุลาการคนที่สามจะเป็นประธานของคณะอนุญาโตตุลาการ ฝ่ายหลังจะต้องไม่ใช่คนชาติของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท และไม่มีที่อยู่อาศัยตามปกติในดินแดนของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือว่าจ้างโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และไม่ได้จัดการกับคดีนี้ในประเด็นอื่นใด
3. หากไม่มีการแต่งตั้งประธานคณะอนุญาโตตุลาการภายในสองเดือนนับจากการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สอง เลขาธิการบริหารของคณะกรรมการเศรษฐกิจยุโรปจะแต่งตั้งประธานตามคำร้องขอของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในข้อพิพาท ภายในระยะเวลาสองเดือนถัดไป
4. หากคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายในสองเดือนหลังจากได้รับการร้องขอ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจแจ้งเลขาธิการบริหารของคณะกรรมการเศรษฐกิจยุโรป ซึ่งจะแต่งตั้งประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ภายในระยะเวลาอีกสองเดือน เมื่อมีการแต่งตั้ง ประธานคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องขอให้ฝ่ายที่ยังไม่ได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการดำเนินการดังกล่าวภายในสองเดือน หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าว ประธานจะแจ้งเลขาธิการบริหารของคณะกรรมการเศรษฐกิจยุโรป ซึ่งจะเป็นผู้นัดหมายภายในระยะเวลาสองเดือนถัดไป
5. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องตัดสินตามกฎหมายระหว่างประเทศและบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
6. คณะอนุญาโตตุลาการใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้จะกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติขึ้นเอง
7. การตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการ ทั้งในด้านกระบวนการและเนื้อหา จะถือตามคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิก
8. คณะอนุญาโตตุลาการอาจใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งหมดเพื่อสร้างข้อเท็จจริง

9. คู่พิพาทในข้อพิพาทจะต้องอำนวยความสะดวกในการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้วิธีการทั้งหมดที่จะต้อง
- (ก) จัดเตรียมเอกสาร สิ่งอำนวยความสะดวก และข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
 - (ข) จัดให้มี หรือดำเนินการตามที่จำเป็น เพื่อเรียกพยานหรือผู้เชี่ยวชาญและรับหลักฐานของพวกเขา
10. คู่สัญญาและอนุญาโตตุลาการจะต้องปกป้องความลับของข้อมูลใด ๆ ที่พวกเขาได้รับเป็นความลับระหว่างการดำเนินการของคณะอนุญาโตตุลาการ
11. คณะอนุญาโตตุลาการอาจเสนอมาตรการคุ้มครองชั่วคราวตามคำร้องขอของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
12. หากคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปรากฏตัวต่อหน้าคณะอนุญาโตตุลาการหรือไม่สามารถแก้ต่างคดีของตนได้ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลดำเนินการต่อไปและให้คำตัดสินเป็นที่สิ้นสุด การขาดคู่ความหรือความล้มเหลวของคู่ความในการต่อสู้คดีจะไม่ถือเป็นการขัดขวางการดำเนินกระบวนการพิจารณา
13. คณะอนุญาโตตุลาการอาจรับฟังและตัดสินข้อเรียกร้องโต้แย้งที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสาระสำคัญของข้อพิพาท
14. เว้นแต่คณะอนุญาโตตุลาการจะพิจารณาเป็นอย่างอื่นเนื่องจากสถานการณ์เฉพาะของคดี ค่าใช้จ่ายของศาลรวมถึงค่าตอบแทนของสมาชิกจะต้องตกเป็นภาระของคู่พิพาทในส่วนแบ่งที่เท่ากัน ศาลจะเก็บบันทึกค่าใช้จ่ายทั้งหมด และจะส่งค่าแถลงขั้นสุดท้ายให้กับคู่กรณี
15. ภาษีใด ๆ ของอนุสัญญานี้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียตามกฎหมายในสาระสำคัญของข้อพิพาท และซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการตัดสินในคดีนี้ อาจเข้าแทรกแซงกระบวนการพิจารณาโดยได้รับความยินยอมจากศาล
16. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้คำชี้ขาดภายในห้าเดือนนับจากวันที่จัดตั้งขึ้น เว้นแต่เห็นว่าจำเป็นต้องขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ควรเกินห้าเดือน
17. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องแสดงเหตุผลประกอบ ซึ่งถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันทุกฝ่ายในข้อพิพาท คำชี้ขาดจะถูกส่งโดยคณะอนุญาโตตุลาการไปยังคู่กรณีในข้อพิพาทและสำนักงานเลขาธิการ จากนั้นสำนักงานเลขาธิการจะส่งต่อข้อมูลที่ได้รับไปยังภาคีทั้งหมดของอนุสัญญานี้
18. ข้อพิพาทใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างคู่สัญญาฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการตีความหรือการดำเนินการของคำชี้ขาด อาจถูกเสนอโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปยังคณะอนุญาโตตุลาการที่ทำคำชี้ขาด หรือหากไม่สามารถให้คำชี้ขาดได้ ให้ยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการคณะอื่นที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจุดประสงค์นี้ ในลักษณะเดียวกับครั้งแรก

.....